

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203333
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5614203333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci navrhovateľa M. G., D.. XX. X. XXXX, N. U. XX proti odporkyňi W. G., D.. X. X. XXXX, H. N. U. O., N., R. C. XXX/X, o návrhu na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na zníženie výživného sa zamieťa.

Odporkyňi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 10. 3. 2014, sa navrhovateľ domáhal zníženia výživného na odporkyňu na 50 eur mesačne (návrh bol uznesením zo dňa 24. 3. 2014, č. k. 10P/16/2014-5, vylúčený na samostatné konanie z konania vedeného pod sp. zn. 10P/16/2014). V návrhu uviedol, že nie je schopný platiť doposiaľ určené výživné, nakoľko je v ťažkej finančnej situácii, má problémy so zákonom za zanedbanie povinnej výživy. S jeho partnerkou a maloletou dcérou je bez akéhokoľvek príjmu.

Odporkyňa so znížením výživného nesúhlasila.

Navrhovateľ pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že mu pribudla vyživovacia povinnosť a má podľžnosti. S priateľkou už poslali návrh na určenie výživného na ich maloleté dieťa na Okresný súd Prešov. Býva s partnerkou v spoločnej domácnosti na U.. V roku 2013 nemal žiadne príjmy. Bol v Anglicku asi 1,5 roka, vrátili sa 18. 8. 2013. V Anglicku nemal žiadny príjem. Išiel tam zháňať prácu a učiť sa jazyk. Odrábal si tam ubytovanie, ktoré bolo vo výške 1000 libier. Potom sa im narodila dcéra a musel sa vrátiť na Slovensko. Živnosť má prerušenú do 6. 6. 2014, je evidovaný na úrade práce. Daňové priznanie za rok 2013 bude mať nulové. Živnosť prerušil, nakoľko nebola práca. Jeho partnerka poberá rodičovský príspevok. Výdavky na bývanie sú 50 eur mesačne na elektriku, výdavky na vodu sú minimálne. Živia ho rodičia a partnerkini rodičia. Na maloletú dcéru iné, ako bežné výdavky, nevznikajú. Na bývanie neplatí. Dávky v hmotnej núdzi nepoberá, nakoľko na úrade práce mu povedali, že presahujú zákonný príjem. Výživné neplatí 2 mesiace, zameškané výživné za 6 mesiacov doplatil. S odporkyňou sa nestretáva od podania návrhu na zníženie výživného, od návratu z Anglicka k nim už nechodila na noc. So synom sa nestretáva vôbec. Majetok nevlastní. Je vyučený mechanik-elektronik. V rámci výkonu živnosti robil najmä strechy, izolátérstvo, vie robiť aj pomocné murárske práce, maliarsko-natieračské práce, stierky, klášť podlahy, avšak na toto nemá živnosť.

Odporkyňa pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že navštevuje 3. ročník strednej školy, budúci rok má stužkovú. Vznikajú jej výdavky na lieky na astmu 20-30 eur mesačne. Z brigád má mesačne príjem 33 eur. Poukázala na to, že ak by si otec chcel nájsť robotu, tak si ju nájde, keďže je doma už od augusta. Rozprávala sa s otcovou sestrou, ktorá jej povedala, že ešte keď bola jeho priateľka tehotná, tak to bolo v poriadku, ale potom začal otec piť. Keď volá so starkou, tak jej povie, že otec pije. Cestovné do školy platí 0,50 eur na cestu, pokiaľ chodila do základnej školy, cestovné jej preplácal štát. Výdavky na lieky sú 17 eur mesačne na Imunor, ktorý užívam mesačne, potom má 2 týždne pauzu, na železo 7 eur mesačne a na spreje na astmu spolu 16 eur na 2 mesiace. Jej zdravotný stav v súvislosti s astmou sa zhoršuje, užíva viac liekov. Berie aj injekcie na alergiu, jedenkrát ročne, kde je výdavok 60 eur. Na stužkovú slávnosť zaplatila zálohu 20 eur za sálu, výdavok na stužkovú bude celkovo 250 eur. Na oznámenia zaplatila 15 eur, na poháre 21 eur. Žiaden majetok nevlastní. Cez prázdniny chodila brigádovať k mame na hotel, brigádovala jeden mesiac a zarobila 130 eur.

Okrem výsluchu účastníkov súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to lustráciou účastníkov v databáze Sociálnej poisťovne, výpisom zo živnostenského registra navrhovateľa, rodným listom maloletej O. G., listinnými dôkazmi preukazujúcimi výdavky odporkyne, potvrdením o návšteve školy, potvrdením o príjme odporkyne, potvrdením o pozastavení prevádzkovania živnosti, oznámením o zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie a obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 10C/223/2010 a 10P/16/2014, zistiť nasledovný skutkový stav:

Naposledy bolo o výživnom na odporkyňu rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 3. 11. 2010, č. k. 10C/223/2010-43, ktorým bolo manželstvo jeho rodičov rozvedené. Súčasne boli upravené rodičovské práva a povinnosti k vtedy ešte obom maloletým deťom, pričom otcovi bolo uložené prispievať na výživu vtedy ešte maloletej odporkyne sumou 90 eur mesačne a na výživu maloletého M. G. sumou 75 eur mesačne. V čase rozhodovania súdu mali obaja rodičia 2 vyživovacie povinnosti. Maloletý M. G. bol žiakom 3. triedy základnej školy a vznikali na neho pravidelné mesačné výdavky vo výške 28,58 eura. Vtedy ešte maloletá odporkyňa bola žiačkou 9. triedy základnej školy, vznikali jej výdavky na záujmovú činnosť 5 eur kvartálne a na lieky na astmu 7,52 eura mesačne. Matka odporkyne bola zamestnaná v pracovnom pomere, s priemerným čistým mesačným príjmom 320,47 eura. Navrhovateľ podnikal na základe živnostenského oprávnenia, pričom jeho priemerný čistý mesačný príjem za rok 2010 predstavoval 162,89 eura. Súd pri posudzovaní jeho schopností a možností vychádzal z výšky minimálnej mzdy ako príjmu, ktorý bol navrhovateľ schopný dosahovať.

Navrhovateľ je živnostník, pričom od 6. 12. 2013 do 6. 6. 2014 má živnosť pozastavenú. Podľa správy Daňového úradu Žilina, požiadal o predĺženie lehoty na podanie daňového priznania do 30. 6. 2014. Podľa jeho tvrdení, žiaden príjem zo živnosti v roku 2013 nemal. Od 27. 1. 2014 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Nepoberá žiaden príjem. Dňa 8. 12. 2012 mu pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej O. G., spolu má teda 3 vyživovacie povinnosti.

Odporkyňa je študentkou 3. ročníka C. V. S. U. O..

Matka odporkyne je zamestnaná v pracovnom pomere v obchodnej spoločnosti Hornonitrianske bane Prievidza, a. s., s priemerným čistým mesačným príjmom 403,12 eura. Má 2 vyživovacie povinnosti.

Z listinných dôkazov, predložených odporkyňou, mal súd preukázanú cenu vkladu na kartu na cestovné 5 eur, výdavkov na poháre na stužkovú slávnosť 5,36 eura na žiaka, na športovú obuv 37,94 eura.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení účinnom od 1. 7. 2013, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietol, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Dôvodom pre zmenu rozhodnutia o výživnom môže byť len zmena pomerov, ku ktorej došlo od posledného rozhodnutia o výživnom, či už na strane oprávneného dieťaťa alebo povinného rodiča. Súd v konaní nemal preukázanú takú zmenu pomerov na strane povinného navrhovateľa, ani na strane na výživu oprávnenej odporkyne, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Odporkyňa je od posledného rozhodnutia súdu vekovo staršia, navštevuje strednú školu, s čím nepochybne súvisí zvýšenie výdavkov na jej výživu. Odporkyňa pribudli výdavky na cestovné, ktoré jej v čase posledného rozhodnutia boli preplácané, a ktoré predstavujú mesačne 20 eur, zvýšili sa jej výdavky na zdravotnú starostlivosť, ktoré mesačne prevyšujú 30 eur a pribudli výdavky v súvislosti s ukončením štúdia, a to stužkovou slávnosťou. Pokiaľ si aj odporkyňa brigádnicke privyrába, jedná sa o minimálny príjem, ktorý pokryje len výdavky na lieky. Príjmové pomery matky odporkyne sa oproti naposledy posudzovanému stavu síce mierne zlepšili, keďže jej vzrástol príjem o približne 80 eur mesačne, súčasne však vzrástli výdavky v súvislosti s výživou oboch detí. Navrhovateľ je aj v súčasnosti živnostník, avšak od 6. 12. 2013 má živnosť pozastavenú a je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Uvedenú skutočnosť však nebolo možné hodnotiť ako dôvod pre zníženie výživného. Už v čase posledného rozhodovania súd vychádzal pri posudzovaní schopností a možností navrhovateľa z predpokladu minimálnej mzdy, ktorú by, vzhľadom na svoje schopnosti a pracovné spôsobilosti, dosahovať mohol. Navrhovateľ sám uviedol, že dokáže vykonávať stavebné činnosti, najmä zhotovovanie striech, ale aj pomocné murárske práce, maliarske práce, kladenie podláh. Súd mal teda aj v tomto konaní preukázané, že je v schopnostiach navrhovateľa dosahovať príjem aspoň vo výške minimálnej mzdy, ktorá by mu umožňovala platiť doposiaľ určené výživné. Navrhovateľ v konaní netvrdil žiadne dôvody, pre ktoré by prácu, ktorá je predmetom jeho živnostenského oprávnenia, vykonávať nemohol. Naopak, uviedol, že výkonom stavebných prác si zarábala aj v zahraničí na ubytovanie. Postoj navrhovateľa k plneniu si vyživovacej povinnosti súd vyhodnotil ako nezodpovedný. Navrhovateľ v roku 2013 nevykonával živnosť, nepoberal žiaden príjem a zdržiaval sa v zahraničí, kde pracoval za ubytovanie. Uvedené správanie navrhovateľa však nemôže byť hodnotené na úkor odporkyne, ktorá nie je spôsobilá sama sa živiť, keďže sa pripravuje štúdiom na budúce povolanie. Pokiaľ navrhovateľ má vyživovaciu povinnosť voči deťom je nevyhnutné, aby sa správal zodpovedne, teda zabezpečil si dostatočný príjem (keďže má primerané odborné schopnosti a pracovné spôsobilosti), z ktorého by mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči deťom vo výške zodpovedajúcej ich oprávneným potrebám. Nie

je možné prenášať plnenie vyživovacej povinnosti len na jedného z rodičov. Pokiaľ aj navrhovateľovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu, uvedená skutočnosť nemôže byť sama o sebe dôvodom na zníženie doposiaľ určeného výživného.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nakoľko v konaní bola v plnom rozsahu úspešná odporkyňa, vzniklo jej právo na náhradu trov konania. Nakoľko odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.